

Duben

Divadelní zpravodaj >>> 109. sezóna 2018/2019

ILUZE VIKTORIE VÁŠOVÉ

JINDRA JANOUŠKOVÁ NEJEN O MIKVE

HERCI ROKU 2018: PETRA JANEČKOVÁ A MILAN NĚMEC

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ BEZ PŘESTÁVKY → AGENTURA KOMETA *Fanda* ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Duben

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	1.	8:30	V. Peřina / KOMÁŘI SE ŽENILI aneb Ze života obtížného hmyzu	ŠK
			Patříčně bláznivá (a přitom pohádkově laděná) komedie o komárovi Zdendovi. Režie T. Dvořák. Naivní divadlo Liberec	
		10:30	KOMÁŘI SE ŽENILI aneb Ze života obtížného hmyzu	ŠK
		17:00	KOMÁŘI SE ŽENILI aneb Ze života obtížného hmyzu	Pp
ÚTERÝ	2.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	F
			KONEC 21:40	
STŘEDA	3.	10:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	ŠK
			KONEC 12:40	
		18:00	MIKVE	X
			KONEC 20:50	
ČTVRTEK	4.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU	K
			KONEC 21:30	
PÁTEK	5.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	ZADÁNO
SOBOTA	6.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	
			KONEC 20:40	
			Výjimečná repríza na velkém jevišti Městského divadla.	
NEDĚLE	7.	19:00	A. Hellstenius / ELLING A KJELL BJARNE	→★
			Příběh dvou přátel, kteří stojí před velkou výzvou – začít společný život mimo stěny léčebny. Hrají M. Hofmann, F. Blažek a další. Režie J. Nvota. Pantheon production, Praha	
PONDĚLÍ	8.	17:30	T. Jarkovský – J. Vašíček / BÍLÝ TESÁK	J
			Příběh psa, jemuž koluje v žilách vlčí krev. Režie J. Vašíček. Divadlo Drak, Hradec Králové	
ÚTERÝ	9.	8:30	BÍLÝ TESÁK	ŠK
		10:30	BÍLÝ TESÁK	ŠK
		19:00	I. Bergman / SCÉNY Z MANŽELSKÉHO ŽIVOTA	→★
			Adaptace slavného filmu o všech polohách milostného vztahu, od okouzlení až po rvačku. V hlavních rolích M. Badinková a M. Dlouhý. Režie V. Strnisko. Agentura Harlekýn, Praha	
STŘEDA	10.	19:00	TANČÍRNA	→
			KONEC 20:40	Q

ČTVRTEK	11.	19:00	R. Anderson / VÍŠ PŘECE, ŽE NESLYŠÍM, KDYŽ TEČE VODA		
			Pořádá Lions Club Pardubice, výtěžek bude věnován na charitativní účely. Tři příběhy, které jsou velice směšné, ale zároveň velice lidské. Hrají V. Vydra, N. Konvalinková, L. Švormová, P. Nárožný a další. Režie P. Háša. Agentura Harlekýn, Praha		
PÁTEK	12.	10:00	KRÁL JELENEM	KONEC 12:30	ŠK
		18:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 20:20 DERNIÉRA	G str. 18–19
SOBOTA	13.	18:00	MIKVE	KONEC 20:50	T
NEDĚLE	14.	19:00	RHAPSODIE V MODRÉM POKOJI		
			G. Gershwin a J. Ježek – dva muži mezi nebem a jazzem! O. Havelka & His Melody Makers Mezinárodní festival Pardubické hudební jaro 2019		
PONDĚLÍ	15.	9:30	W. Shakespeare / ROMEO & JULIET		ŠK
			Nejslavnější milostná tragédie v originálním znění. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain		
		12:30	ROMEO & JULIET		ŠK
		19:00	KRÁL JELENEM	KONEC 21:30	V
ÚTERÝ	16.	17:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		L
STŘEDA	17.	10:00	K. Plešková – W. Shakespeare / JEŠTĚ SE POTKÁME		ŠK
			Příběh o nových začátcích a touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
		19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30	R
ČTVRTEK	18.	19:00	Z. Jirotka / SATURNIN	<i>Fanda</i>	C
			Rodinná komedie plná humoru a živé hudby, která vás přenese do noblesní prvorepublikové atmosféry. V titulní roli P. Bucháček. Režie A. Doležal. Městské divadlo Mladá Boleslav		
PÁTEK	19.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		E
SOBOTA	20.	18:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 20:15	U
ÚTERÝ	23.	18:00	MIKVE	KONEC 20:50	N
STŘEDA	24.	17:30	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ		S
ÚTERÝ	30.	19:00	KRÁL JELENEM	KONEC 21:30	M

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	1.	19:00	A. McDowall / KAPITÁN SKVĚLOUŠ		R ₂
			Zábavná sonda do života muže, jenž má na bedrech osud celého světa. Hrají P. Borovec, Š. Fingerhutová, K. Hulcová j. h. a J. Pejchal. Režie S. Čermáková. INprojekt		
ÚTERÝ	2.	19:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 20:35 	M ₃
PÁTEK	5.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50 	ŠK

PÁTEK	5.	10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20	↔		ŠK
		19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20			
SOBOTA	6.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45			
PONDĚLÍ	8.	19:00	I. Vyrpajev / ILUZE	PREMIÉRA	📖	<i>Fanda</i> 🔗 str. 10–11	
			Hořká komedie o lásce, v kterou věříme a o které lžeme i na smrtelné posteli. Hrají P. Janečková, J. Ondrušková, P. Borovec a R. Žák. Režie V. Vášová. INprojekt				
ÚTERÝ	9.	10:00	ILUZE	📖			ŠK
		19:00	VLADIMÍR HAUKE – Z ČECH AŽ NA KONEC ČÍNY				
			To nejlepší z prvních 12 000 km cesty kolem světa. Výběr nejveselejších, nejdramatičtějších, nejzajímavějších i nejdojemnějších příběhů cestovatele V. Hauka.				
ČTVRTEK	11.	19:00	DOKTORE, TY HRAJOU!	🔗 str. 20			
			Koncert dvou kapel, mezi jejichž členy je vždy alespoň jeden lékař. Vystoupí Dead Flowers a kapela Simulantenbande . Pardubický bigbeat včera a dnes				
PÁTEK	12.	14:15	FRANKOSCÉNY	BEZ VSTUPNÉHO			
			Mezinárodní festival francouzského středoškolského divadla. Program naleznete na www.novefrankofonnisceny.com .				
SOBOTA	13.	14:15	FRANKOSCÉNY	BEZ VSTUPNÉHO			
NEDĚLE	14.	13:15	FRANKOSCÉNY	BEZ VSTUPNÉHO			
PONDĚLÍ	15.	9:00	M. Gregor – P. Vejvodová / NEJLEPŠÍ KNIHA O FAKE NEWS		📖	ŠK	
			3D verze knihy, která vtipnou a neotřelou formou radí, jak se nestát obětí manipulátorů a propagandy. Účinkují A. Novotný a J. Ressler. LiStOVání				
		10:30	NEJLEPŠÍ KNIHA O FAKE NEWS		📖		ŠK
ÚTERÝ	16.	19:00	D. Košťák / LAJKA	📖	<i>Fanda</i>		K3
			Komedie o pejscích, ale také výpověď němé tváře, z níž lidé udělali obětího voříška. Hrají V. Malá, R. Chvalová, M. Sikorová, T. Lněnička a A. Postler. Režie A. Skala. INprojekt				
ÚTERÝ	23.	9:00	K. Plešková / STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI				ŠK
			Pohádka plná vtipů, nepovedených kouzel a písniček. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK				
		10:30	STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI				ŠK
NEDĚLE	28.	15:00	T. Kraucher / PRINCEZNA KONVALINKA A KRÁLOVSKÉ HÁDANKY				
			Pohádka plná písniček a hádanek. Režie T. Kraucher. Divadlo Pohádka, Praha				
		17:00	PRINCEZNA KONVALINKA A KRÁLOVSKÉ HÁDANKY				
PONDĚLÍ	29.	8:30	PRINCEZNA KONVALINKA A KRÁLOVSKÉ HÁDANKY				ŠK
		10:00	PRINCEZNA KONVALINKA A KRÁLOVSKÉ HÁDANKY				ŠK
		19:00	M. Kašpárek / HRY BEZ HRANIC		📖		R3
			3D verze ajťácké grotesky plné černého humoru ve stylu seriálu Most. Účinkují V. Hollá a J. Ressler nebo P. Oubram. LiStOVání				

POEDIUM V KLUBU

ČTVRTEK **11.** 19:15

THE REST IS SILENCE...

Fanda str. 24

Poetický večer Shakespearových Sonetů. Účinkují J. Ondrušková, J. Láska, M. Przebinda a J. Š. Svěrák. Připravil M. Przebinda.

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ **9.** 19:00

HOŘÍ, MÁ PANENKO!

HLINSKO

ČTVRTEK **11.** 19:00

Z POSTELE DO POSTELE

HLADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)

HK

ČTVRTEK **18.** 18:00

Z POSTELE DO POSTELE

MLADÁ BOLESLAV

STŘEDA **24.** 19:00

JEPTIŠKY

KLADNO

POPISKY INSCENACÍ NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ →

PŘIPRAVUJEME NA KVĚTEN

KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK **24.** 20:30

KRÁSKA A ZVÍŘE

SOBOTA **25.** 20:30

KRÁSKA A ZVÍŘE

PÁTEK **31.** 20:30

KRÁSKA A ZVÍŘE

HRAJEME:

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které objevujeme pestrý svět hudby a její vývoj! S muzikanty Komorní filharmonie Pardubice hrají V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

H. Ashman – A. Menken KVÍTEK Z HORRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V zapadlém květinářství vypěstují neznámý druh rostliny, která postupně nabývá gigantických rozměrů. Úspěch si ale žádá oběti, a to doslova! V hlavních rolích M. Šikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

C. Gozzi / KRÁL JELENEM

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V hlavních rolích M. Němec, L. Špiner, M. Šikorová, R. Chvalová a A. Postler. Režie M. Pecko.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Šikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Chybět však nebude ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob, jemuž se nedaří psaní hry na objednávku. Nečekaná láska však vyvolá gejzír inspirace... Předlohou hry je veleúspěšný film oceněný sedmi Oscary. V hlavních rolích J. Ondrušková a J. Láska. Režie P. Novotný.

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

Špiónážní komedie o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepici, která by mohla zachránit lidstvo. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová, M. Šikorová, J. Musil a M. Němec. Režie L. Dušková.

P. Abraham / TANČÍRNA

Taneční sál jako místo, kde se lidé potkávají, seznamují, baví a kde se protínají jejich osudy s českými i světovými dějinami. Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová, M. Šikorová, M. Němec, M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Šikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

H. Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. V hlavních rolích M. Němec, P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

R. Bean / AŽ NA VĚKY

Milostný příběh dvou propletených životů v průběhu jednoho půlstoletí. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. Hra má i přes svou silnou emocionálně-etickou apelaci velkou dávku odlehčujícího nadhledu a humoru. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

➡ str. 12–16

PETRA JANEČKOVÁ A MILAN NĚMEC JSOU HERCI ROKU 2018

V pátek 1. března se v historické budově Východočeského divadla uskutečnil divadelní ples. Hosté bálu si plnými doušky užívali nejen výjimečné možnosti tance na jevišti i jedinečné plesové úpravy obou foyer a především hlediště, kde slavnostně vyzdobené stoly nahradily sedadla, ale také tradičně bohatého programu, jehož nedílnou součástí bylo **vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější pardubické herce roku 2018.**

Na pomyslný herecký trůn v kategoriích hereček se už podvanácté ve své kariéře usadila **PETRA JANEČKOVÁ**, která si největší obdiv získala v roli Lilli Vanessi v muzikálu Kiss me, Kate. Na druhé místo diváci vynesli **Martinu Sikorovou**, jež v minulých letech ankety už také třikrát kralovala, a bronzový stupeň patří **Janě Ondruškové**, která se do top trojice zařadila podruhé.

Divácky nejoblíbenějším pardubickým hercem roku 2018 se stal **MILAN NĚMEC**, jenž nejvíce hlasů obdržel za roli Nicka v inscenaci Z postele do postele, velmi často však na hlasovacích lístcích stálo: Za všechny role.

Na druhou pozici se po předchozích deseti vítězstvích v řadě posunul **Ladislav Špíner** a třetí příčku divácké oblíbenosti obsadil **Petr Borovec**, který se mezi oceněnými objevuje celkem pravidelně.

Herci roku 2018 kromě dárek od divadla obdrželi také šek věnovaný Nadací Lenky a Romana Smidberských a speciálně pro tuto příležitost vyrobený šperk od firmy Lejhanec, klenoty – hodiny.

Vyhlášen byl také absolutní vítěz ankety. Nejvyšší počet diváckých hlasů v roce 2018 získal Milan Němec, kterého odměnila přímo Herecká asociace. Pro Milana je to velmi příjemné rozloučení s pardubickým angažmá, od nové sezóny totiž nastupuje zpět do souboru Městského divadla Brno.

RaS

NEJOBLÍBENĚJŠÍ PARDUBIČTÍ HERCI
ROKU 2018 PŘI Tanci NA LÁSKYPLNÉM
DÍVADELNÍM BÁLE
↓
M. NĚMEC A P. JANEČKOVÁ PO VYHLÁŠENÍ
VÝSLEDKŮ ANKETY FOTO J. SEJKORA

FOTOSTŘÍPKY Z LÁSKYPLNÉHO DIVADELNÍHO BÁLU

FOTO JIŘÍ SEJKORA

Na počátku března se prostory Městského divadla opět po roce změnilly na plesový sál – konal se zde tradiční divadelní bál, který jsme letos nazvali **LÁSKYPLNÝ DIVADELNÍ BÁL**. Inspirací programu byla totiž výpravná inscenace romantické komedie *Zamilovaný Shakespeare*. Večerem provázela ústřední zamilovaná dvojice zmíněné hry **Josef Lásky** a **Jana Ondrušková**, kterou v průběhu noci vystřídal již sehraný pár – **Ladislav Špiner** a **Petra Janečková**. Tančily se tance dobové i moderní za doprovodu orchestru **JK Band** a skupiny **PartyLeaders**. Plesové hosty čekal velmi bohatý program, z něhož vypíchneme alespoň taneční ukázky vítězů *StarDance 2018* **Jiřího Dvořáka** a **Lenky Nory Návorkové**, školu šermu, originální přehlídku divadelních kostýmů a v neposlední řadě vyhlášení výsledků ankety o nejoblíbenější pardubické herce roku 2018. Pokud jste se této jedinečné akce nemohli účastnit, přinášíme vám alespoň pár momentek...

RaS

PRVNÍ MODERÁTORSKÝ VSTUP JANY ONDRUŠKOVÉ A JOSEFA LÁSKY ODKAZOVAL NA INSPIRACI VEČERA, INSCENACI ZAMILOVANÉHO SHAKESPEARA.

JIŘÍ DVOŘÁK A LENKA N. NÁVORKOVÁ POTĚŠILI UKÁZKOU ŽIVÉHO JIVU.

STANDARDNÍ FORMACÍ ALL NIGHT LONG SE NA PLESE BLÝSKLI MISTŘI ČESKÉ REPUBLIKY Z TK CHVALETICE.

DAGMAR NOVOTNÁ NA PŘEHLEDCE DIVADELNÍCH KOSTÝMŮ PŘEDSTAVILA JEDNU Z NAŠICH NEJOKÁZEJŠÍCH RŮB.

SOUČÁSTÍ VEČERA BYLA I ŠKOLA ŠERMU, KTEROU POD BEDLIVÝM DOZOREM KAMILA HOZÁKA VEDL LADISLAV ŠPÍNER.

JEDINEČNÁ PLESOVÁ ÚPRAVA HLEDIŠTĚ HISTORICKÉ BUDOVY VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA.

MAGICKOU ATMOSFÉRU BÁLU PODTRHLO KOUZELNICKÉ VYSTOUPENÍ DAVIDA KOPECKÉHO.

JOSEF PEJCHAL S MANŽELKOU DARJOU VE VÍRU TANCE.

ZÁVĚR PLESOVÉ NOCI V DIVADLE PATŘIL KAPELE PARTYLEADERS.

FOTOGALERII Z PRŮBĚHU CELÉHO PLESU NALEZNETE V AKTUALITÁCH
NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH DIVADLA WWW.VCD.CZ.

ILUZE

VIKTORIE VÁŠOVÉ

REŽISÉRKA V. VÁŠOVÁ

U příležitosti dubnové premiéry posledního INprojektu této divadelní sezóny se pardubičtí diváci budou moci seznámit s dílem současného ruského dramatika Ivana Vyrypajeva a také s pozoruhodnou mladou českou režisérkou VIKTORIÍ VÁŠOVOU, která připraví scénické čtení jeho hry ILUZE.

Jedná se o hořkou komedii o lásce, jednu z Vyrypajevových her, po níž u nás sáhlo už několik divadel. Proč je Iluze tak přitažlivá a zaujala i Viktorii, se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Viktorie Vášová je sice stále ještě studentkou posledního ročníku režie na Katedře alternativního a loutkového divadla (KALD) pražské DAMU, ale už má za sebou i několik velice zajímavých mimoškolních inscenací a projektů, mezi něž patří například spolupráce s pražským Národním divadlem, s pražským divadlem Alfred ve dvoře, brněnským Buranteatrem nebo Činoherním studiem v Ústí nad Labem. Krom toho je aktivní členkou skupiny 8lidí, která v reakci na aktuální společenská témata vytváří různé performance ve veřejném prostoru. Se stejným týmem, skládajícím se ze studentů režie, dramaturgie a scénografie jejího ročníku, vytvořila jednu ze svých absolventských inscenací – Press paradox o fingované vraždě nepohodlného ruského novináře Arkadije Babčenka. Nedávnou premiérou své absolventské inscenace s názvem Medulla si spolu s dramaturgem Borisem Jedinákem, který se na hře autorsky podílel, položili otázku, kdo je vlastně pánem lidského těla a pokusili se zobrazit mikrobiologický život na scéně.

S autorem hry Iluze Ivanem Vyrypajevem jste se jistě už setkala. Jak a kde? Jak ho jako autora vnímáte?

Pro Vyrypajeva je typická monologičnost a vyhýbání se klasickým dramatickým postavám. V tom byl Vyrypajev objevný a zkoumal tak nové přístupy

k divadelnímu textu. Dnes je podle mě jeden z nejoblíbenějších a velmi uznávaných autorů. První Vyrypajevův text, s kterým jsem se setkala, byla hra Kyslík, shodou okolností také ve formě scénického čtení. A před několika lety Divadlo DISK uvedlo jeho hru Opilí.

Četla jste v poslední době i jiné Vyrypajevovy texty? Jak si podle vás mezi nimi stojí Iluze?

Je těžké je mezi sebou porovnávat, zvlášť když mám Kyslík i Opilé spojené s konkrétním zpracováním, které jsem viděla. Iluze je první text Vyrypajeva, kterým se zabývám důkladně. Překvapil mě svou jemností a zároveň hravostí. Vypráví o dvou manželských párech, které ve starší předhodnocují vztahy mezi sebou a přemýšlí, zda prožily tu pravou, skutečnou lásku. Toto romantické téma je protkané cynismem, který hře dodává lehkost a humor.

Proč jste se rozhodla zrovna pro tuto hru? Čím je pro vás jako pro režisérku přitažlivá?

Hra mě zaujala nejen tematicky, ale baví mě i forma, kterou je napsaná. Vypráví příběh čtyř postav skrze čtyři vyprávěče. Herci tedy konkrétní charaktere neztvárňují, ale předávají o nich zprávu. Vyprávění je však poutavé a obsahuje mnoho přímé řeči, takže se jednoduše můžeme propadnout do situace a demonstrovat ji na jevišti. Text tak umožňuje velkou volnost a hravost v tom, jak lze přecházet mezi vyprávěním a situací „teď a tady“, komentářem a hereckou akcí.

Vaše inscenace či performance jsou často rozpořehované (Hopi-land v divadle Alfred ve dvoře, Už u Buranů, Medulla v DISKu...), pro Pražské Quadriennale 2015 vytvářela pohyblivé instalace. Není pak takové scénické čtení s textem v ruce překážkou ve vašem způsobu vyjadřování?

Je pravda, že ve své tvorbě s dramatického textu moc nevycházím. O to víc si práci s textem užívám u scénických čtení. Mám navíc pocit, že mnohým textům formát čtení sluší víc než zpracování v prostoru. Baví mě se zaměřit na text, najít jednoduché, ale výstižné zpracování, které hru příliš nevysvětlí, nedosloví, ale nechá prostor také pro divákovu fantazii.

Proč jste si vybrala studium režie na KALD? Jak se liší od studia klasické činoherní režie?

Od prvního ročníku studenti pracují v týmech sestavených ze studentů herectví, režie, dramaturgie a scénografie. Od samotného začátku si tak věci zkoušíme, zkoumáme různé formy, jsme vrženi do praxe. Já byla navíc v ročníku u Jiřího Havelky, takže jsem byla jasně ovlivněna autorským přístupem k divadlu. Každý z pedagogů se zabývá trochu jiným typem divadla (založeném na slově, loutkovém, tanečním, dokumentárním...), což studentům nabízí velkou pestrost názorů a úhlů pohledu při konzultaci svých projektů. To vede k velké rozmanitosti a možnosti ke studentům přistupovat individuálně. Někdo pracuje víc s textem, jiný se vyjadřuje víc pohybem nebo loutkami.

V tom se asi nejvíc lišíme od klasické činoherní katedry, kde se studenti režie první rok zabývají zejména prací s textem a mají dost naplánované

studium i na další roky. U nás se neustále něco mění, studenti si projekty vymýšlí sami, diskutujeme o tom, jak by studium mělo probíhat. Občas to vede k lehkému chaosu, ale současně to nabízí svobodný prostor pro vlastní rozvoj, což pro mě bylo zásadní.

Jak vznikla ADA? Jedna z vašich studentských inscenací, v níž jste jako autorka a režisérka zpracovala příběh anglické matematiky a první programátorky Ady Lovelace. Proč právě tento historický příběh?

Osobnost Ady Lovelace mě jednoduše okouzila. Hlavně proto, že ztělesňovala pro mě zásadní téma – může vedle sebe stát umění a věda? Opravdu jsou to tak odlišné obory? Dají se nějak propojit? Mezi střední školou a DAMU jsem studovala informatiku na Matematicko-fyzikální fakultě UK. Před tím jsem navštěvovala hudební gymnázium a věnovala se hodně výtvarnému umění a humanitním oborům. Studium na matfyzu pro mě bylo jakousi nutnou odbočkou do jiného, praktického světa. Potřebovala jsem si rozšířit obzory. Tyto různé cesty studia, které jsem se vždy snažila propojovat, Ada nějakým způsobem symbolizovala. Otec Ady Lovelace byl básník Lord Byron a její matka matematická. Během svého života spolupracovala na návrhu prvního (mechanického) počítače. Nebyl strojen, ale díky textům a popisům stroje je Ada považována za první programátorku, protože je autorkou prvního algoritmu. Zároveň (a to připsuji její jemné, poetické stránce osobnosti) o strojích přemýšlela vizionářsky. Předpověděla počítače a to, že na nich bude možné zpracovávat hudbu nebo obraz. Inscenace ADA není historické zpracování jejího života, ale je inspirovaná právě propojením těchto dvou způsobů myšlení – vědeckým, analytickým a poetickým, intuitivním.

Co vás ještě pracovně čeká v této, případně v další sezóně?

V této sezóně mám za sebou dvě premiéry, zbytek plánuji už klidnější. Už třetí rok se podílím na večeru zaměřeném na nové české divadelní hry na Nové scéně Národního divadla v rámci projektu Nová krev, letos proběhne začátkem května. Zároveň plánuji projekty na příští sezónu, se zmíněnou skupinou 8lidí chystáme novou inscenaci do Alfreda ve dvoře a nový projekt chystáme také s týmem, který vznikl kolem inscenace ADA. Do toho končím studium, takže mě čeká psaní diplomové práce. Takže to klidné období nakonec nebude asi až tak moc klidné.

AnH

SPONZOR POŘADU:

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 23. února před diváky v Městském divadle poprvé ožilo osm velmi silných ženských příběhů hry **MIKVE**, v níž se na pozadí tradičního židovského rituálu řeší postavení žen ve společnosti a střet tradice s moderním světem.

Text, který nezná hranic a který musí zasáhnout diváka kdekoli na světě, napsala současná izraelská dramatička Hadar Galron, jež se premiéry osobně účastnila. Slavnostní punc premiéry dodala i přítomnost izraelského velvyslance Daniela Merona, jenž po zhlédnutí představení, stejně jako dramatička, nešetřil slovy chvály. A že novinka v našem repertoáru oslovila i diváky, jednoznačně dokázaly závěrečné bouřlivé ovace vestoje, které si režisérka Kateřina Dušková a osm vynikajících hereček – Jindra Janoušková, Petra Janečková, Dagmar Novotná, Romana Chvalová, Martina Sikorová, Jana Ondrušková, Veronika Malá a hostující Eliška Dohnalová – rozhodně zasloužily!

RaŠ

VERONIKA MALÁ COBY TEHÍLA, JANA ONDRUŠKOVÁ V ROLI MIKI A ELIŠKA DOHNALOVÁ JAKO ELIŠEVA

FOTO JIŘÍ SEJKORA

AUTORKA HRY HADAR GALRON S DRAMATURGYNÍ JANOU UHEROVOU, DAGMAR NOVOTNOU A JINDROU JANOUŠKOVOU PŘED DIVÁKY NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVACÍ.

IZRAELSKÝ VELVYSLANEC DANIEL MERON PO PŘEDSTAVENÍ UVEDL, ŽE NAŠE ZPRACOVÁNÍ MIKVE JE JEDNO Z NEJLEPŠÍCH, KTERÉ VIDĚL.

REŽISÉRKA KATEŘINA DUŠKOVÁ V ROZHOVORU SE SYLVIÍ WITTMANNOVOU, PORADKYNÍ V OTÁZKÁCH JUDAISMU.

PREMIÉRU SI NENECHALI UJÍT ANI ŘEDITEL DIVADLA NA VINOHRADech TOMÁŠ TÖPFER A MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ SENÁTU MILUŠE HORSKÁ.

NA ZDAR PREMIÉRY SI S RADOSTÍ PŘÍPILY I MARTINA SIKOROVÁ A ROMAN CHVALOVÁ.

VERONIKA MALÁ SI PO PREMIÉRE VYCHUTNÁVALA PŘÍTOMNOST SVÝCH NEJBLIŽŠÍCH. FOTO JÍŘÍ SEJKORA

MIKVE JSEM PŘEČETLA JEDNÍM DECHEM, ŘÍKÁ JINDRA JANOUŠKOVÁ

Na konci února se na jevišti Městského divadla uskutečnila úspěšná premiéra inscenace hry izraelské autorky Hadar Galron Mikve, v níž zásadní postavu Šošany ztvárnila herečka JINDRA JANOUŠKOVÁ. Krátce po premiéře jsme ji odchytili v divadelním klubu a položili jí pár otázek týkajících se (nejen) novinky v našem repertoáru...

Máte za sebou obtížné zkoušení a náročnou premiéru, proto se na začátek zeptám, jak se cítíte?

Musím říct, že jsem si oddechla. Ale zároveň jsem hned onemocněla. To už tak bývá, že když člověk povolí, hned onemocní. Ale jsem moc ráda, že máme premiéru zdárně za sebou a že dopadla snad dobře, soudím podle ohlasů a diváckých reakcí po premiéře.

Mikve režírovala Kateřina Dušková, u našich diváků dobře známá a oblíbená režisérka. Jaká s ní byla spolupráce?

Já jsem s Kateřinou zkoušela úplně

poprvé. A upřímně musím říct, že jsem z této spolupráce byla nadšená, protože jsme si hned porozuměly, já jsem vycházela z jejích připomínek a názorů a ona respektovala můj pohled. To mě velmi bavilo!

Celé zkoušení bylo vlastně jen v ryze ženském kolektivu. Už jste se s nčím takovým potkala?

Určitě. Dělal jsem v radě ženských inscenací. Například Dům Doni Bernardy nebo Trójanek, i když tam jsme měly pana režiséra. Ale pohled režisérky na ženskou tematiku je citlivější.

A jaké to je zkoušet v kolektivu samých žen? Liší se to nějak od běžného zkoušení ve smíšeném obsazení?

Já bych řekla, že se to vůbec neliší. Podle mě je to dokonce i lepší, protože my tu máme báječný ženský kolektiv. Já osobně nemám problém s žádnou ze svých kolegyní, mám je všechny moc ráda a moc si jich vážím. Děvčata jsou pracovitá, někdy i více než muži, takže to byla krásná spolupráce. Postavy jsou hodně zajímavé, každá odvedla kus dobré práce. Myslím si, že za všechny můžu říct, že nás to hodně bavilo.

Na jevišti se potkáváte s dcerou Eliškou, která hraje němou dívku Eliševu, což je z herického hlediska velmi náročné. Jaké to je sledovat dceru při zkoušení takové role?

V tomto ohledu jsme si k sobě obě hledaly cestu. Takže jsme spolu vlastně vůbec nekomunikovaly. (SMÍCH) Ale vážně, snažila jsem se jí nic neříkat, neradit a nechat jí prostor. Ale nakonec se ukázalo, že jsem jí ani nic říkat nemusela. Eliška mezi nás zapadla, jako kdyby byla součástí našeho kolektivu odjakživa.

Myslím si, že to pro ni muselo být vážně těžké, protože byla na každé zkoušce a pokaždé musela udržet pozornost a reagovat. Řekla bych, že z nás všech byla nejvíc unavená, protože zatímco my jsme mluvily, občas kazily repliky a vracely se, ona pořád hrála a držela roli. Vlastně si celou dobu tvořila svůj vlastní monolog a svou postavu. A v tomto ohledu jsem na ni byla moc pyšná, ale současně jsem s ní soucítila, protože jsem sama takovou postavu jednou hrála a vím, jak je to těžké.

Mikve je teď velmi oblíbený titul. V poslední době se objevil na řadě českých scén. Cím to podle vás je, že je takhle populární? Co je na něm zajímavé jak pro diváky, že jej nasazují do repertoáru, tak pro diváky, který na něj přijde?

Je zajímavý tím, že je vlastně velmi napínavý. Divák je vlastně neustále překvapován novými a novými podněty a zkušenostmi žen. A zajímavé je také to, že v hledišti sedí určitě minimálně třetina žen, které mají zkušenosti s domácím násilím. Podle mě je hra úžasná právě v tom, že neotřelou formou naznačuje, že by se tomu zlu ženy rozhodně neměly poddávat, ale měly by s tím něco dělat.

Vedle stěžejního tématu domácího násilí je ve hře i velmi mnoho dalších témat. Které je pro vás osobně podobně silné? Téma lásky. Téma vztahů.

Ale zásadním je i téma komunity, nebo lépe řečeno víry. Ukazuje se zde řeč dané komunity i to, že ji člověk nemůže jen tak opustit, nachází se v jakýchsi kleštích a musí se chovat přesně tak, jak se od něj očekává a jak byl vychován. Vlastně jde o téma určité nesvobody, a to je podle mě taky velmi podstatné.

Vy osobně máte s tímto tématem nějaké zkušenosti?

Znám lidi, kteří zapadli do takového výchto komunit. Oni si samozřejmě myslí, že jim to pomáhá, že nejsou sami, že se mohou vypovídat ze svého trápení a problémů. Věřím, že je komunita podří. Ale já osobně si to nemyslím, jsem přesvědčená, že svoboda člověka je to nejdůležitější.

Když už jsme u víry a komunit, postavy hry patří mezi ortodoxní židy, což je oproti víře, jak ji známe, mnohem vyhraněnější prostředí, přesně sešněrované pravidly, o kterých jsme tu mluvily. Bylo pro vás těžké se s tím ztotožnit?

Já jsem sice věřící člověk, ale jsem i hodně svobodná, nikdy jsem nebyla takhle církví svázaná. Osobně si i myslím, že každý člověk by měl v něco věřit. Zkoušení bylo pro mě skutečně velmi složité, proniknout a pochopit ten nesmírný tlak věřící společnosti, i to uvažování. Paní režisérka nám přinesla knížky s židovskou tematikou, hodně jsme si o tom také povídaly. Ale na druhou stranu bych byla nerada, kdybychom víru vnímali nějak záporně. I v této komunitě se najdou ženy, které umějí být svobodné, i v ortodoxní židovské víře se najdou určité klíčky. Třeba postava Petry Janečkové je nachází a umí si zákon vyložit i jinak, než jak ho všichni slepě vnímají. Snaží se tam ukázat, že lidi by neměli být jen ovce, které se ženou se stádem.

Co bylo pro vás na zkoušení nejtěžší?

Osobně jsem hodně času věnovala učení textu. Měla jsem na naučení čtyři týdny, jedná se asi o sedmdesát stran a text je neskutečně náročný. Nejenže se jedná o dialogy, což je na zapamatování vždycky náročnější, ale navíc moje postava určuje a řídí děj na jevišti, takže jsem byla v jedné z nejtěžších pozic. Na druhou stranu jsem od začátku věděla, proč říkám to, co říkám. →

↖ J. JANOUŠKOVÁ S D. NOVOTNOU
A P. JANEČKOVU V INSCENACI MIKVE
→ PO PREMIÉRE S DCEROU E. DOHNALOVOU
FOTO J. SEJKORA

Někdy je problém se s postavou ztotožnit, ale u Šošany jsem tento problém neměla. A navíc mě paní režisérka hezky vedla, abych své jednání příliš nezjemňovala, protože Šošana musí být tvrdá a musí dodržovat řád víry a mikve.

Máte něco s Šošanou společného?

To nevím. Já nejsem tak důsledný a tvrdý člověk jako ona. Ale máme asi společnou lásku k dětem, protože ona skutečně svoje děti i svou rodinu miluje, proto tajně chodí za svou dcerou.

Říkala jste, že jste Mikve před zahájením zkoušení neznala ani neviděla žádné zpracování, takže vás nic neovlivnilo a šla jste do toho s čistou hlavou...

Ano. A text mě velmi překvapil. Většinou, když si začnu doma číst scénář, po šesti stránkách ztrácím pozornost, tak si k tomu uvařím kávu, ale stejně se k textu vracím až další den. (SMÍCH) Ale když jsem si

sedla k textu Mikve, vydržela jsem u něj až do konce a nedokázala ho pustit z ruky. Byla jsem ohromená. Četla jsem a četla a říkala si: Tahle postava je úžasná, tahle je taky skvělá. A když jsem to dočetla, okamžitě jsem volala kolegyním, abych jim hned řekla, jak je to úžasná hra.

To stejné si snad myslí i diváci, kteří po celou dobu představení pozorně naslouchají. Tedy alespoň tomu tak bylo na sobotní premiéře, kterou jsem viděla já. Musím se přiznat, že na sobotní premiéře jsem měla vážně velkou trému. Klepaly se mi nohy a bála jsem se, co se stane, když zkolabuju nebo něco vynechám. Ale najednou do toho člověk vpadnul a ono to jelo a jelo. Ta úžasná energie z hlediště a kolegyně, které pospolu držely a naslouchaly si. Byl to nádherný a báječný pocit.

Ještě by mě zajímalo, jestli jste se už s podobnou tematikou na jevišti setkala?

Hrála jsem v muzikálu Šumař na střeše, který tu režíroval Petr Novotný. A tam jsem do židovské tematiky trochu nahlédla. Petr se o judaismus hodně zajímá, často jezdí do Izraele, takže jsme židovskou otázku už tehdy rozebírali. Byla jsem tím pádem před inscenací Mikve trochu informovaná.

Máte před takhle náročným představením nějakou speciální přípravu?

Ani ne. Hlavně si vždy projdu text a soustředím se. Ale nějaké speciální přípravy určitě nemám.

A na závěr divákům prozradte, co vás ještě čeká do konce sezóny?

Ted' mě čeká zkoušení Divadelní komedie s Petrem Novotným. A tentokrát to bude komedie, takže nejenže se na to těším, ale doufám, že se pobaví i diváci.

Děkuji za rozhovor a přeji další příjemné zkoušení. KrP

JAKO ŠOŠANA V MIKVE, FOTO J. SEJKORA

ELEKTRÁRNY OPATOVICE

TRADIČNÍ PARTNER DIVADLA

Východočeské divadlo si dlouhodobě drží nadstandardní uměleckou úroveň, diváci mají své divadlo rádi a pravidelně a hojně jej navštěvují, proto se divadlo může chlubit nadprůměrnou návštěvností i vysokým procentem ekonomické soběstačnosti. Co se týče financí, bez pomoci obchodních partnerů a sponzorů by se však rozhodně neobešlo, proto náš velký dík patří ELEKTRÁRNĚM OPATOVIC, které divadlo dlouhodobě podporují. Předsedou představenstva této významné společnosti je VÁCLAV PAŠEK, jehož jsme požádali o krátký rozhovor...

Pane Pašku, mohl byste nejprve představit společnost Elektrárny Opatovice?

Velmi rád. Jsme společností, kterou, pevně věřím, zná nejen většina obyvatel Pardubického a Královéhradeckého kraje, ale i řada lidí v celé České republice. V energetice působíme úspěšně desítky let, i proto jsme součástí velké skupiny, totiž Energetického a průmyslového holdingu, který zastřešuje pan Daniel Křetínský. Naší doménou je stabilní a cenově výhodná výroba a dodávka elektriny a tepla. Obě energie totiž dokážeme vyrábět v tzv. kogeneračním, tedy kombinovaném režimu, který má své ekonomické i ekologické výhody. Těžíme v dobrém slova smyslu z výborného základu, kdy naši předchůdci dokázali postavit a provozovat elektrárnu na výhodném místě – v blízkosti řeky Labe, železnice a tří významných východočeských měst. A díky vynikajícím kvalifikovaným zaměstnancům a přirození i technologickému zařízení se nám daří úspěšně podnikat i v současnosti. Snažíme se i vymýšlet a připravovat či podporovat budoucí rozvojové projekty. Divákům Východočeského divadla mohu doporučit navštívit naše webové stránky či sociální sítě, na kterých mohou získat mnohé další zajímavé informace o EOP, studentům pak velmi doporučuji zúčastnit se exkurzí, které pro ně rádi zajišťujeme. Jsme zkrátka přátelskou firmou, která se zajímá o lidi a dění kolem sebe.

Co vás vedlo k rozhodnutí podporovat právě Východočeské divadlo?

Jak jsem již nastínil v úvodní odpovědi, snažíme se vnímat, kde působíme a velmi často i žijeme, být zkrátka dobrým sousedem, ale třeba i inspirací k dobrým věcem. Proto po léta podporujeme mnoho veřejně prospěšných organizací a činností. A to především v regionu, ve kterém působíme. Když to hodně zjednoduším, tam, kde peníze vyděláváme, se je i snažíme účelně použít, podělit se o úspěch. Proto systematicky rozvíjíme náš program firemního dárcovství a směřujeme naši podporu do řady oblastí. Jednou z nich je právě kultura. A s kým nenavázat partnerství než s Východočeským divadlem Pardubice, divadlem s dlouholetou vynikající pověstí, divadlem úspěšným, dýchajícím nejen krásným zázemím, nýbrž i skvělými lidmi.

Jste také partnerem cen GRAND Festivalu smíchu. Najde se místo pro humor i v elektrárně?

Já se považuji za veselého člověka, kterému humor v žádném případě není cizí. Podporuji a držím se hesla „S humorem jde všechno líp!“ Snažím se šířit humor i ve své práci a věřím, že se mi to daří. Mám prima tým lidí podobného ražení a jsme skvělá parta! Humor uvolňuje napětí a bývá tím správným krokem, jak se často dostat někam dál.

Pocházíte z Plzně, kde převážně také působíte. Vyšetřil jste si při svých pracovních cestách do Opatovic čas i na návštěvu našeho divadla?

Toho času je velmi málo, na Východočeské divadlo vyjde čas zejména ve spojení s firemními akcemi...

Pokud se podíváte na nabídku našeho divadla, co by vás zaujalo? Jakým typům představení dáváte přednost?

Mám rád komedie, operety a muzikály.

A na závěr obligátní otázka, budeme se moci spo-lehnout na vaši podporu i v budoucích letech?

Je to zcela jistě naším záměrem, vždy se snažíme upevňovat vztahy či alespoň hledat cesty, jak pomoci. A proto i v příštích letech bych byl velice rád, abychom nacházeli společná řešení podpory.

Za rozhovor i za vaši podporu jménem celého divadla mnohokrát děkuji.

RaŠ

V. PAŠEK, PŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA EOP

AŽ NA VĚKY, ALE PŘESTO DERNIÉRA

SCÉNOGRAF D. BATÍKA, REŽISÉR J. LIPUS A PŘEKLADATEL P. DOMINIK PO PREMIÉRE AŽ NA VĚKY. FOTO J. SEJKORA

V pátek 12. dubna se bohužel rozloučíme s inscenací **AŽ NA VĚKY**, v níž vedle našich herců Zdeny Bittlové, Petry Janečkové, Štěpánky Fingerhutové a Josefu Pejchala a Lásky hraje také pražský host Ladislav Frej. Při přípravách této inscenace se sešli překladatel **PAVEL DOMINIK** a režisér **RADOVAN LIPUS**, kteří spolu už léta tvoří „zavedený“ tým.

PAVEL: K tomu zavedenému týmu dodávám, že je hezké, pokud to tak působí, ale nemýlím-li se, je to první naše spolupráce, která byla dovedena k reálnému výsledku, tj. až k inscenaci.

Radovane, proč ti vyhovuje spolupráce s Pavlem?

Těch důvodů je nespočet. Můžu začít stejnými slezskými kořeny a společnou zkušeností chacharské Ostravy, pak u sdílených zájmů a preferencí se zastavit, ale především: Pavel je skutečně brilantní překladatel. Mistrný anglista a omamný virtuos nástroje jménem čeština. Jeho překlady knih a divadelních her nejsou mrtvá, umělá a liduprázdná poušť, ale živoucí zabydlená dramatická krajina!

Pavle, proč ti vyhovuje spolupráce s Radovanem?

Ještě než jsme se spolu sešli nad textem hry **Až na věky**, věděl jsem ze zkušenosti z jiných projektů, že Radovan je na zadaný úkol vždy dokonale připravený, že má představu o ideálním tvaru inscenace, o níž pak usiluje, od samého začátku ucelenou a odůvodněnou; jeho nezanedbatelnou výhodou je schopnost, podpořená výmluvností a vstřícností, touto představou infikovat celý inscenační tým.

Tím spíš lituji, že nejeden náš zamýšlený projekt zůstal z různých důvodů pouhým záměrem, anebo – když už dospěl do přípravné fáze – padl za obět nečekané změny dramaturgického plánu nebo termínu.

Jak jste se navzájem našli?

RADOVAN: Nejprve jsme se našli na dálku – já Pavla v knihách, on mne v *Šumných městech* a divadelních inscenacích. Pak nás propojili básníci Petr Hruška a Pavel Šrut a ve Švandově divadle jsme se konečně společně měli sejít nad společnou prací. Byť titul *Unavení sluncem*, který pro mne Pavel obětavě a krásně přeložil, uvedla nakonec z provozních důvodů činohra Divadla J. K. Tyla v Plzni, nepřestaly se jeho špičkové překlady nikdy těšit mému intenzivnímu zájmu a přízni.

PAVEL: To je dlouhá historie, která se začala odvíjet při jedné z mých návštěv rodné Ostravy a která vyústila v postupném navazování přátelských vztahů s lidmi podobných zájmů a podobného uvažování. A při jednom takovém setkání, v pražském knihkupectví na Václaváku, jsme se s Radkem – s jakousi samozřejmostí – poznali i my.

Radovane, ne každý režisér má své „dvorní“ překladatele. U tebe vím hned o několika. Jaké výhody taková zavedená spolupráce přináší?

Pochopení i beze slov, společný cit pro myšlenku, stejný druh humoru a předem souznějící cit pro důmyslné motivické textové předivo. A v neposlední řadě také důležitá a krásná příležitost jít po práci společně do kavárny nebo na pivo.

Pavle, se kterými režiséry soustavně spolupracuješ a proč?
Zkusím se z téhle delikátní otázky nějak vykroutit... Jednak „soustavně“ asi nepracuji s žádným, ale je pravda, že s několika jsem se sešel u práce vícekrát, nejčastěji s Januszem Klimešou. Vždycky se těším na spolupráci s režisérem, který má text důkladně přečtený, pídí se po smyslu, po významech, vnímá každý, na první pohled třeba i zbytečný detail a věří v sílu slova, psaného v předloze a vyslovovaného na jevišti. Pak mám pocit, že moje práce nebyla zbytečná.

Čím vás oslovila hra Až na věky?
RADOVAN: Ta hra má především nesmírně originální strukturu, umožňující polyfonní rozvíjení milostného příběhu. Skýtá tak dost možností pro smích, pro krutost i pro něhu. Pro synchronní či kontrastní herecké rozehrání. Umožňuje postavám snít i krvácet a přitom se neporanit, protože rány jim byly zasazeny jindy a jinde v jiném čase. Zajímavá zápleтка, nejen v proměnách jazykového stylu. Trojitý hold drsné kráse. K počátku i konci lásky je třeba najít sílu.

PAVEL: Určitě jsem se k tomu už vyjadřoval, proto jen krátce: z překladatelského hlediska se jednalo o velmi zajímavý a zároveň nelehký úkol docílit takové podoby textu, která by si zachovala jemný odstín dobovosti, a přitom působila současně. Jako čtenáře a potenciálního diváka mě zaujal neobvyklý, velmi působivý, svým způsobem až jímavý příběh velké lásky. A ten se v pardubické inscenaci převést na jeviště skutečně podařilo.

Pavle, mnohokrát jsme si společně stýskali nad narůstajícím úpadkem překladatelské profese, respektive trendu neprofesionality v tomto důležitém oboru. Cím to, že se k nám poslední dobou dostává tolik špatně přeložené literatury, a snad zejména dramatiky?

Přičítám to do značné míry absenci profesionality a odpovědnosti. Dramatické texty vyvolávají falešný dojem, že jejich překlad je snadný, a proto se do něj často pouštějí lidé, kteří sice vládou tím kterým cizím jazykem, ale chybí jim talent a zkušenosti. Chyby se podle mě dopouštějí i dramaturgie divadel, které raději tráví týdny upravováním a přepisováním nepovedeného „překlady“, místo aby ho vrátili k přepracování, anebo rovnou požádali o překlad nový. Jako tomu bylo v našem případě.

Radovane, přestože ve chvíli kladení otázek ještě neznám Pavlovu odpověď, předpokládám, že jednou z příčin je úspěch, která plodí povrchnost. Vidíš ji i v současném divadle?

Naše doba je bohužel obecně čím dál instantnější. Pokud možno všechno hned teď a maximálně na jedno kliknutí. Bůh suď, co nás zpomalit a prohloubit pohled i dech nakonec přinutí?

Bude líp ???

Co spolu v současném době chystáte?

RADOVAN: Konečně opožděně oslavit Pavlovu únorové narozeniny a přitom spočítat společně nesplněné divadelní sny a poradit se, co s nimi.

JaP

L. FREJ V AŽ NA VĚKY, FOTO J. VOSTÁREK

DIVADELNÍ KOMEDIE V DEKORAČNÍCH DÍLNÁCH

Sezóna je v plném proudu, každý měsíc náš repertoár obohatí nová inscenace, ať už jde o plnohodnotný titul na velkém jevišti, nebo scénické čtení na Malé scéně či poetický večer v Poediu. Další novinka nás čeká 11. května v Městském divadle, kde prvním divákům představíme **DIVADELNÍ KOMEDII**, kterou koncem března začne zkoušet režisér **Petr Novotný**. Dekorační dílny proto už 12. března začaly pracovat na výrobě scény komedie, která nabídně zábavný vzhled do divadelního zákulisí, v němž se navzdory veškerým překážkám rodí nová inscenace...

RaS

SCÉNOGRAF I. ŽÍDEK, ŘEDITEL VČD P. DOHNAL A JEVIŠTNÍ MISTR J. VA-
NÍČEK NA PŘEDÁVACÍ PORADĚ SCÉNOGRAFIE DIVADELNÍ KOMEDIE.

DETAILNÍ POHLED NA JEDEN Z NÁVRHŮ SCÉNY I. ŽÍDKA DO PŘÍPRAVO-
VANÉ HRY. FOTO R. SMETANA

MALOU SCÉNU OVLÁDNE BIGBEAT!

Agentura **Pardubický bigbeat** včera a dnes pro příznivce rockové muziky přichystala další koncert – tentokrát s názvem **DOKTOŘE, TY HRAJOU!** Ve čtvrtek 11. dubna na Malé scéně ve dvoře vystoupí hned dvě kapely, mezi jejichž členy je vždy alespoň jeden lékař. Doktoři totiž nejen léčí a diagnostikují, ale mnozí se také věnují hudbě, klasické i rockové. A někteří z nich, jak uvidíte, respektive uslyšíte, i aktivně!

Kapela **Dead Flowers** zaměřující se především na blues, country a rock'n'roll zahraje v obvyklém složení (basa, bicí, dvě kytary + zpěv/harmonika). Dead Flowers vlastní tvorbu nepěstují, reprodukují kousky od lidí a skupin jako JJ Cale, Bob Dylan, The Band, Johnny Cash, Chuck Berry či The Rolling Stones. Hudební uskupení **Simulantenbande** dali dohromady dva lékaře, zbytek „mužstva“ tvoří jejich pacienti – „simulanti“. Kořeny skupiny sahají až do roku 1965, hraje tedy hlavně „starej dobrej bigbít“. Její repertoár sestává jednak z klasických bluesových standardů od velikánů, jako byli Robert Johnson, Muddy Waters a Willie Dixon, další část tvoří skladby od The Rolling Stones, The Yardbirds a The Doors, prapůvodních vzorů členů skupiny.

RaS

DIVADLO SE ZAPOJÍ DO AKCÍ ZAMĚŘENÝCH NA PODPORU OSOB S AUTISMEM

Aktivity s názvem **Mám svůj svět, ale mám vás rád** letos s podtitulem **Vzdělávání rodičů dětí s poruchami autistického spektra (PAS) a veřejnosti** budou v Pardubicích probíhat po celý duben. Již VII. ročník osvětových akcí tradičně podporuje i Východočeské divadlo.

V úterý 2. dubna se uskuteční **Modrý průvod. Den v modrém** začne v 9.00 hodin před ČSOB Pojišťovna ARENOU (sraz účastníků již od 8.45 hodin).

Zapojit se do něj mohou všichni, kteří chtějí podpořit osoby s PAS. Průvod bude zakončen přibližně v 9.45 hodin společným vypouštěním modrých balónků na Pernštýnském náměstí. Děti za účast dostanou jako odměnu perníčky, modré náramky a s sebou si odnesou i modrý balónek.

„Akce ke Dni autismu budou probíhat v Pardubicích i dalších městech Pardubického kraje po celý duben. Rok od roku se aktivit účastní více a více lidí, za což jsme velmi rádi. Naplánovány máme také velmi zajímavé vzdělávací kurzy pro rodiče dětí s poruchami autistického spektra, ale i veřejnost,“ uvádí **Hana Janíková**, ředitelka pardubického Rodinného Integročního Centra.

Ve stejný den, tedy 2. dubna večer se historická budova divadla opět zahájí do modré barvy, čímž se připojí do celosvětové akce s názvem **Light It Up Blue / Rozsvítneme se modře**. Modrá barva totiž symbolizuje schopnost porozumění a komunikace, což jsou oblasti, v nichž lidé s PAS potřebují nejvíce podpory a pochopení.

Konkrétní program aktivit je k dispozici na www.ric.cz nebo www.drclentilka.cz.

RaS

VZPOMÍNKA NA JIŘÍHO STŘÍTESKÉHO

V neděli 10. března zemřel velký podporovatel, příznivec a dlouholetý premiérový abonent Východočeského divadla, bývalý primátor Pardubic, pan **JIŘÍ STŘÍTESKÝ**, jenž stál v čele města v letech 1998 až 2006, od roku 2004 do roku 2010 byl také členem Senátu.

Za jeho působení ve vedení radnice došlo k oběma rozsáhlým rekonstrukcím historické budovy Městského divadla (v roce 2002 byla interiéru navržena jeho původní secesní krása, o rok později byl pak kompletně opraven vnější plášť divadla) i k zahájení přestavby a modernizace dělnského dvora. Na uskutečnění těchto zásadních úprav divadla měl Jiří Strítěský osobně značný podíl, za což mu patří náš obdiv a dík.

ČEST JEHO PAMÁTCE!

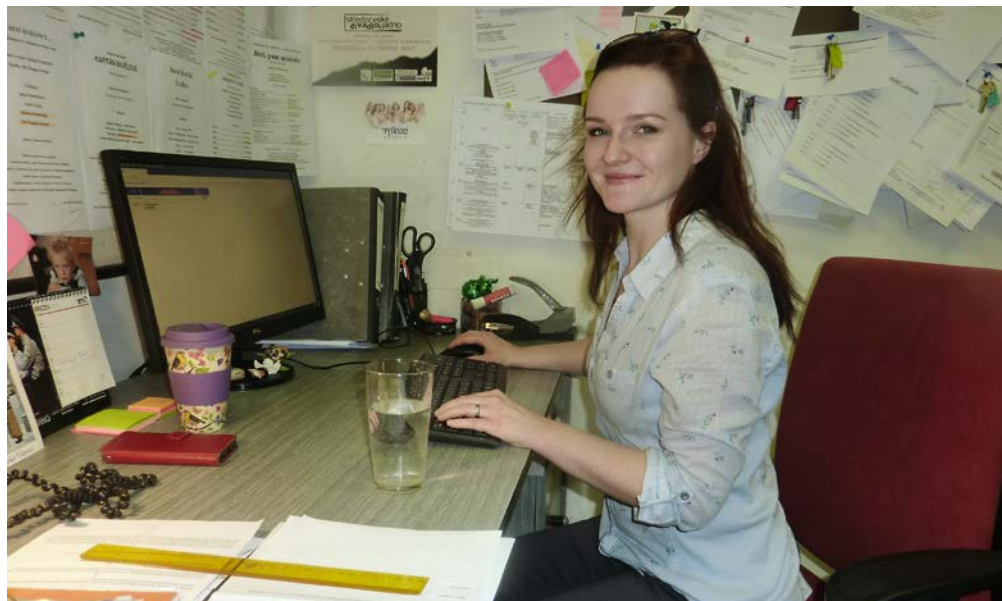
RaS

J. STŘÍTESKÝ S L. ŠPINEREM A ŘEDITELM DIVADLA P. DOHNALEM
PO PREMIÉRE CABARETU V ROCE 2014

FOTO L. JENÍČEK

Z ON-LINE ROZHOVORU S JANOU ONDRUŠKOVOU

Ve středu 27. února před první reprízou hry Mikve věnovala JANA ONDRUŠKOVÁ, jedna z našich nejvytíženějších hereček, hodinu svého drahocenného volného času svým příznivcům (i kamarádům) a odpovídala na jejich zvědavé dotazy, které jí zanechali či přímo živě zasílali do virtuálního diskusního fóra NetHovory na portále Scena.cz. Pokud jste neformální rozhovor s Janou propásli, přinášíme vám z něj alespoň jakési „best of“...

RaŠ

Jak se vám líbí v Pardubicích a proč jste si vybrala pro své angažmá zrovna Pardubice? Jste skvělá!

KATKA Z PARDUBICE

V Pardubicích byla v angažmá moje spolužačka z konzervatoře Petra Tenorová. Divadlo jsem tudíž z dálky znala. Pan režisér Michael Tarant mě pozval na konkurz do inscenace Balada pro banditu. V mém předchozím angažmá mě neuvolnili. Ale oslovila jsem ředitele Petra Dohnala, jestli bychom nenavázali kontakt. Slíbil mi, že až se uvolní místo, dá mi vědět. A to splnil. Bylo to místo právě za zmiňovanou spolužačku. Jinak mám Pardubice

moc ráda. Často se procházím kolem řeky nebo do lesa. A děkuji za pochvalu, moc si toho vážím.

Těšíte se na premiéru Mikve, nebo se spíš bojíte?

OLIVER

Premiéru máme za sebou. Já jsem se osobně moc těšila na diváky. Když jsme tu hru začínaly číst, moje postava měla u kolegyn nejvíce hlasitých reakcí. A já jsem byla zvědavá, jestli budou reagovat i diváci. A naštěstí reagovali skvěle! Za to jsem moc vděčná. Jinak diváky na tuto inscenaci srdečně zvu. Myslím si, že se jedná o velmi silný zážitek.

Jano, jak se vám hraje žena v ortodoxním židovském pojetí v nové hře Mikve?

TAMARA

Já hraji Miki, která k ortodoxním věřícím nepatří. Přináší do hry racionální nebo spíš lidský přístup. Jistým způsobem zastupuji někoho, kdo se na to dívá zvenčí. Jinak hra líčí mezilidské problémy, které by se mohly stát i v našem křesťanském prostředí.

Jak se cítíte, když v létě hrajete na Kunětické hoře? Hrála jste už předtím někdy venku?

KATKA

S Těšínským divadlem jsme hráli třeba na hradě Hukvaldy. Ale určitě to nebylo v takové míře jako tady v Pardubicích na Kuňce. Mám to prostředí ráda. Je to na čerstvém vzduchu a máme krásný výhled.

Co je hnacím motorem vašeho života?

LÍDA

Láska!!!

Nápoj, který si nejraději dáváš v divadelním baru?

Patrik

Nejraději pivo nebo víno. :-)
Ale vždy až po představení!

Krásný den Jani, chtěla bych se zeptat, jak se vám učil text Normálního debila v němčině, když jste hostovali s představením v Žitavě?

Natalie

My jsme to naštěstí nemuseli hrát v němčině. Pořadatelé nad jevištěm vysílali titulky s německým překladem. Diváci reagovali opravdu moc hezky. Vlastně se až divím, protože se smáli scénám okolo seriálu Žena za pultem, Nemocnice na kraji města. Je možné, že tam byli i diváci, kteří sledovali i naše pořady. Pravda je, že komunismus si zažili taky.

Zdravím, paní Jano, jak pečujete o svůj hlas, abyste o něj nepřišla?

Michal

Mám velké štěstí, že moje hlasivky jsou silné jako provazy. Dopřávám jim hodiny zpěvu u vynikající pedagožky Gally Macků. Samozřejmě si ordinuji i pohárek vína, který má blahodárné účinky...

Jano, jakou divadelní postavou bys chtěla být v reálném životě?

Eva, Hradecký Králové

Jsem ráda Janou Ondruškovou. Na divadle hrajeme většinou komplikované postavy s problémy. To v životě mít nechci.

Jano, jak trávíš volný čas bez divadla?

Monika

Se svými blízkými a samozřejmě se psem, který je k neutahání. Aspoň jsem díky němu pořád na čerstvém vzduchu. A taky mě poslední dobou uhranula jóga.

Jaký vliv má na váš osobní život to, že se věnujete herectví?

Iva, Chrudim

To má několik hledisek. Především jsem díky tomu věčná pozorovatelka lidí. Představuji si, co se jim honí hlavou. Taky to má vliv na to, že nejsem se svými blízkými, jak bych chtěla. Provoz našeho divadla je hustý, takže se musím časově podřídit nejvíce jemu.

Jano, jak jste se vlastně dostala na hereckou dráhu?

Věra, Polabiny

Můj tatka se pohyboval okolo divadla. Je to klavírista, takže buď doprovázel v inscenaci zpěváky, nebo se staral o hudební nastudování. Mně se to prostředím moc líbilo, tak jsem přišla s nápadem, že chci být herečka. Aby mě táta od toho zlanal, vzal mě s sebou do Těšínského divadla, kde hledali někoho do dětské role. Jenže mně se to zalíbilo. Přeběhla jsem z kvarty na gymnázium na konzervatoř a bylo to.

V představení Kalibův zločin jste hrála těhotnou Karlu. V roli jste musela jíst okurky. Jak jste to zvládala každé představení? Kolik jste jich snědla nejvíce?

Myslím, že můj rekord byl asi dvanáct. Kyselé okurky mám stále ráda, ale generálový týden, když jsem těch okurek snědla tak sedmdesát, byl fakt náročný! :-)

Dobré odpoledne, paní Jano, venku je dnes krásně teplo. Zajímalo by mě, jak se těšíte na jaro a Velikonoce.

Alena, Přelouč

Já jsem vyloženě jarní typ, takže se těším moc na to, že když jdu se psem ven, nemusím se navlékat málem do spacáku. Dny se prodlužují, sluníčko se neschovává... Prostě jaro miluju!

Paní Ondrušková, zalitovala jste někdy toho, jaké povolání jste si zvolila?

Dušan

Někdy se mi zasteskne, že nemůžu být více se svou rodinou. Jako herečka v angažmá nejsem bohužel pánem svého času, což někdy nemůžou pochopit ani lékaři nebo úředníci, ke kterým se musím předem objednat. Kolikrát nevím, co bude druhý den. Ale jinak je to nejlepší povolání na světě.

Jaké divadlo vás nejvíce baví jako diváka a jako herečku?

To, které má co říct. Má myšlenku. Divák pak i doma může hloubat nad tím, co viděl. Zajímají mě silné příběhy. I jako diváka i jako herečku.

Dovedete si představit, že byste opustila Východočeské divadlo a zamířila třeba do Prahy?

Karel, Praha 6

Představit si umím ledacos. :-)
Mám Východočeské divadlo ráda a jsem vděčná za toto angažmá. Ale předem nevím, co by se mnou udělala nějaká nabídka odjinud. Záleží na konkrétní nabídce.

Herci jsou většinou pověřiví. Máte před premiérou nějaký amulet nebo rituál?

Blanka

V den premiéry si musím uvařit silný vývar s nudlemi. To je to jediné, co požu. :-)
A před představením si dám na energii banán.

Zdravím vás, paní Ondrušková. Má takovou standardní otázku – jaká je vaše vysněná role?

Milan

Já ji nemám. Možná je to alibistické, abych pak nebyla smutná, že nejsem do nějaké obsazena. Ale beru nabídky tak, jak přijdou. Nehloubám nad tím, co bych chtěla nebo měla hrát.

Moc zdravím, kniha, kterou máš na nočním stole, a kniha, kterou bys nedala nikdy do antikvariátu?

Denisa

Momentálně mám na nočním stole Mnicha, který prodal své Ferrari, Povídky z jedné a druhé kapsy od Čapka, Shakespearovy Sonety a křížovky, když si potřebuji vyčistit mozek. A žádnou knihu bych zatím do antikvariátu nedala. Co kdybych si ji někdy chtěla ještě přečíst?

Jano, divadelní zkušenost (role), na kterou nemůžeš zapomenout?

Hanka, Přelouč

Nemůžu zapomenout na Manon Lescaut v režii Pavla Ondrucha v Těšínském divadle. Byla to navíc poslední role ve zdejším divadle, se kterou jsem se loučila. Vzpomínám taky na Marii v Konci masopustu a Karlu v Kalibově zločinu.

✍ J. ONDRUŠKOVÁ PŘI ODPOVÍDÁNÍ NA
VŠETČNÉ DOTAZY SVÝCH FANOUŠKŮ,
FOTO R. SMETANA

POEDIUM ZAPLNĚNÉ VZPOMÍNKAMI NA PŘEKLADATELE JIŘÍHO JOSKA

9. března se v Poediu v klubu uskutečnila premiéra dalšího poetického večera, jenž byl tentokrát věnován vynikajícímu překladateli **Jiřímu Joskovi**. Pořad jsme nazvali **THE REST IS SILENCE...** podle věty *Dál zbývá už jen ticho...*, kterou se loučí s pozemským životem princ Hamlet ve stejnojmenném Shakespearově dramatu, za jehož překlad získal Jiří Josek prestižní Cenu Josefa Jungmanna. Vzpomínky na výsostného překladatele z angličtiny provázely proslulé Shakespearovy Sonety v jeho překladech,

kteří přednášeli herci **Jana Ondrušková, Josef Láska a Michal Przebinda**, jenž celý večer připravil, za doprovodu muzikanta **Jiřího Šlupky Svěráka**. Z videozáznamů promluvili představitelé velkých shakespearovských rolí, i jiní umělci, kteří měli možnost s Jiřím Joskem spolupracovat. Poetické večery uvádíme v Poediu jen v několika reprízách, proto pokud máte rádi krásné verše a kvalitní hudbu, nenechte si ve čtvrtek **11. dubna** ujít opakování našeho nového literárního pořadu. RaS

J. Š. SVĚRÁK, J. ONDRUŠKOVÁ, J. LÁSKA A M. PRZEBINDA ZA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČE.

FOTO J. SEJKORA

J. ONDRUŠKOVÁ A J. LÁSKA PŘI PŘEDNESU SHAKESPEAROVÝCH SONETŮ.

AUTOR VEČERA A BLÍZKÝ OSOBNÍ PŘÍTEL J. JOSKA M. PRZEBINDA.

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open** 2019
SINCE 2004

Východočeské divadlo Pardubice

Sobota 01.–Pondělí 17. 06. 2019

VÝSTAVY | EXHIBITIONS

XVI. ročník festivalu otevře Mezinárodní výstava koláží „Tanec v kolážích“ | “Dance in Collages” a výstava vítězů soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2019”.
Foyer divadla, přízemí

Sobota 15. 06. 2019, 19.00

GALAVEČER | GALAEVENING

Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA)
a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ MACHOVÉ (CR)
TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR) POLE DANCE STUDIO INTIMATE (CR)
THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP) BORIS
TERESHKIN SING JAZZ (RU, SIBERIA) DANCE GROUP BEATSLIDERS (NL)

Neděle 16. 06. 2019, 17.00

SOUTĚŽNÍ DEN | COMPETITION DAY

Ceny mezinárodní Jury a diváků. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie
Valeriy Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY
MACHOVÉ (CR) TANEČNÍ DIVADLO MIMI FORTUNAE (CR) DANCELINE STUDIO (CR)
THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE TRADITIONAL DANCE (JAP) DANCE GROUP
BEATSLIDERS (NL)

Pondělí 17. 06. 2019, 10.00

DANCESHOW

Zadáno pro školy. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY, choreografie Valeriy
Tereshkin (RU, SIBERIA) a Helena Machová (CR) TANEČNÍ DIVADLO HELENY
MACHOVÉ (CR) DANCELINE STUDIO (CR) THE OGAWA SCHOOL OF JAPANESE
TRADITIONAL DANCE (JAP) DANCE GROUP BEATSLIDERS (NL)

Konzervatoř Pardubice

Pondělí 17. 06. 2019, od 14.00

DÍLNY | WORKSHOPS

Učí profesionálně. Výuka pro všechny zájemce. Lekce lze sledovat jako divák.

Rezervace: +420 776 088 093

14.00–15.10 HELENA MACHOVÁ (CR) – JAZZ CHOREOGRAPHY

15.20–16.30 BORIS TERESHKIN (RU, SIBERIA) – URBO JAZZ

16.40–17.50 SERGEY SHMYKOV (RU, SIBERIA) – JAZZ FUNK

18.00–19.10 TERU OGAWA a TERUKA OGAWA (JAPAN) – JAPANESE
TRADITIONAL DANCE

VSTUPENKY | TICKETS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO

PARDUBICE: +420 466 616 432

obchod@vcd.cz

www.vcd.cz/program

info@ticpardubice.cz

www.machovadance.cz

www.vcd.cz

Foto | Photo: Jazz Ballet Valery (RUSSIA, SIBERIA)

© The International Festival Jazz Dance Open 2017

Foto | Photo by Eva Stanovská

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ČTVRTEK... 10:00 – 18:00
PÁTEK 10:00 – 15:30
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 – 17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 776 510 333
OTEVŘENO DLE PRŮVOZU DIVADLA
PO – NE... 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ, MIKVE, FOTO J. SEJKORA

DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ